

धियंतेजीवंति सकामोनासीत् अत्ययं नाशं ॥ १३ ॥ १४ ॥ दोषेण युक्तं गच्छति जानाति ॥ १५ ॥ संमंतव्यं संमंतकर्तव्यं ॥ १६ ॥ १७ ॥ अधर्मेण जतु गृहदाहादिना ॥ १८ ॥ १९ ॥ इति आदि
पर्वणि नैलकंठीये भारत भावदीपे न्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ मंत्रायेति हितैर्मित्रैः ॥ १ ॥ २ ॥ तेषां पांडवानां ॥ ३ ॥ मिथः कृत्यं सांबंधिकं वरपक्षीयैर्वध्वलं कारादि

दिष्ट्या धियंते पार्था हि दिष्ट्या जीवति सा पृथा ॥ दिष्ट्या पुरोचनः पापो न सकामो त्ययंगतः ॥ १३ ॥ यदा प्रभृति दग्धास्ते कुंती भोजसुता सुताः ॥ तदा प्रभृति गां
धारेण शक्रो म्यभिवीक्षितुं ॥ १४ ॥ लोके प्राणभृतां कंचिच्छ्रुत्वा कुंतीं तथा गतां ॥ न चापि दोषेण तथा लोको मन्येत्पुरोचनं ॥ यथा त्वां पुरुषव्याघ्रलोको दोषेण
गच्छति ॥ १५ ॥ तदिदं जीवितं तेषां तव किल्बिषनाशनं ॥ संमंतव्यं महाराज पांडवानां च दर्शनं ॥ १६ ॥ न चापि तेषां वीराणां जीवतां कुरुनंदन ॥ पिथ्योऽंशः
शक्य आदातुमपि वज्रभृता स्वयं ॥ १७ ॥ ते सर्वेऽवस्थिता धर्मे सर्वे चैवैकचेतसः ॥ अधर्मेण निरस्ताश्च तुल्ये राज्ये विशेषतः ॥ १८ ॥ यदि धर्मस्त्वया कार्यो यदि
कार्यं प्रियं च मे ॥ क्षेमं च यदि कर्तव्यं तेषां मर्धं प्रदीयतां ॥ १९ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिप० विदुरागमनराज्यलंभप० भीष्मवाक्ये न्यधिकद्विशततमोऽध्यायः
॥ २०३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ द्रोण उवाच मंत्राय समुपानीतैर्धृतराष्ट्रहितैर्नृप ॥ धर्म्यमर्थ्ययशस्यं च वाच्यमित्यनुशुश्रुम ॥ १ ॥ ममाप्येषामतिस्ता
तया भीष्मस्य महात्मनः ॥ संविभज्यास्तु कौंतेया धर्म एष सनातनः ॥ २ ॥ प्रेष्यतां द्रुपदाया शुनरः कश्चिद्विषयं वदः ॥ बहुलं रत्नमादाय तेषां मर्थाय भारत ॥ ३ ॥
मिथः कृत्यं च तस्मै स आदाय वसुगच्छतु ॥ वृद्धिं च परमां ब्रूयात् त्वत्संयोगोद्भवां तथा ॥ ४ ॥ संप्रीयमाणं त्वां ब्रूयाद्राजन्दुर्योधनं तथा ॥ असकृद्रुपदे चैव धृष्टद्युम्ने
च भारत ॥ ५ ॥ उचितत्वं प्रियत्वं च योगस्यापि च वर्णयेत् ॥ पुनः पुनश्च कौंतेया न्माद्रीपुत्रौ च सांत्वयन् ॥ ६ ॥ हिरण्मयानि शुभ्राणि बहून्याभरणानि च ॥ वच
नात्तव राजेंद्र द्रौपद्याः संप्रयच्छतु ॥ ७ ॥ तथा द्रुपदपुत्राणां सर्वेषां भरतर्षभ ॥ पांडवानां च सर्वेषां कुंत्या युक्तानि यानि च ॥ ८ ॥ एवं सांत्वय समायुक्तं द्रुपदं पांडवैः
सह ॥ उक्त्वासोऽनंतरं ब्रूयात्तेषां मागमनं प्रति ॥ ९ ॥ अनुज्ञातेषु वीरेषु बलं गच्छतु शोभनं ॥ दुःशासनो विकर्णश्चाप्यानेतुं पांडवानिह ॥ १० ॥ ततस्ते पांडवाः
श्रेष्ठाः पूज्यमानाः सदा त्वया ॥ प्रकृतीनामनुमते पदे स्थास्यंति पैतृके ॥ ११ ॥ एतत्तव महाराज पुत्रेषु तेषु चैव हि ॥ वृत्तमौपयिकं मन्ये भीष्मेण सह भारत ॥ १२ ॥

कन्यापक्षीयैर्वरालंकारादि तस्मै द्रुपदाय तदर्थं एतेन मिथः कृत्ये एव श्वशुरो जामातृदायं गृहीयान्नान्यथेति सिद्धं वृद्धिचेति त्वत्संयोगादस्माकं महत्त्वाभिर्जातेति धृतराष्ट्रो दुर्योधनश्च मन्यत इति तत्र वक्तव्यमि
त्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ योगस्य संबंधस्य ॥ ६ ॥ संप्रयच्छतु त्वदीयोऽमात्यादिः ॥ ७ ॥ तथा आभरणानि प्रयच्छंति त्वनुषज्य प्रत्येकं द्रुपदपुत्राणामित्यादिषु योज्यं ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ औपयिकं अवश्यकर्तव्यं ॥ १२ ॥